

L E S S U S

Q U O

EXCELLENTISSIMUM ILLUSTRISSIMUM

AC REVERENDISSIMUM DOMINUM

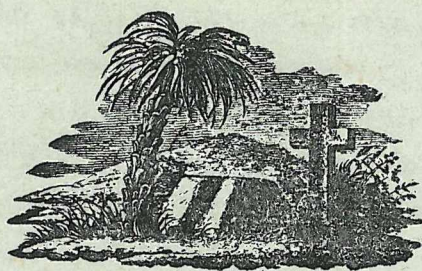
J O S E P H U M V U R U M

DIOECESIS NITRIENSIS EPISCOPUM, INSIGNIS ORDINIS S. STEPHANI R. A.
COMENDATOREM, SACRATISSIMAE CAES. ET REGIO APOSTOLICAE
MAJESTATIS ACTUALEM INTIMUM STATUS CONSILIARIUM

MUNDANIS EREPTUM

DEPLORAT

CLERUS JUNIOR NITRIENSIS.

Invenies toto Carmine dulce nihil,
Flebilis ut noster status est, ita flebile Carmen.

Ovid. Nas. Trist. L. 4.

KNY-19-01971

Elice funebres de pectore Nitria questus,
Lymphaque rorantes spargat oborta genas.
Concine triste Zobor sublimis vertice, Saxis
Imprime moeroris squallida signa cavis.
Flebilis exerce tragicum modulamen alauda,
Luctisono Dryades gutture ferte modos.
Tollere Nitra, Vagus resonantes desinat undas,
Ast lacrymas populi gestet uterque graves,
Fraxinus in silvis frondes demitte virentes,
Fatis dum raptus Praesul amatus abit
Hunc accepta Polo lugent: Ecclesia, Virtus
Incluta, quarumvis firma columna fuit.
Flet chorus Aonidum, Divus suspirat Apollo,
Nec vult dispersis sumere plectra comis.
Luget Eum moestis concentibus Hunnia tellus,
Qui Patriae insignis nomine Civis erat.
Luget Solniadum contristata orphana pubes,
Cui modo non Pater, at plus fuit Ille Patre.
Luget Sacra Cohors pia solvens pectora Cleri,
Cuius erat vigilans omnia: Pastor, Amor.
Huius ab eloquio iam olim dependerat amplo,
Facunda gaudens Numinis ambrosia.
Quid sumus ast homines? teter nisi pulvis, et umbra,
Est orbi constans tempus in omne nihil.
Occidit heu! VURUM, cui nomen in orbe celebre,
Et mores multis inclaruere modis.
Nunc rapitur nobis, invitis Noster ab ulnis,
Atque subit Superos Fautor amorque Polos.
Tyrnavias mater tenero fuit atque Magistra,
Devovit Sacris Nitria vero focis.
Innumeris strenuo gestis dedit Agria stallum,
Culmen et affulsit Pontificale Viro.
Regia bis lapsis lustris dedit Alba Cathedram,
Postea Nagy-Várad cessit amore Thronum.
Nitria gaudebat postremo Praesule summo,
Aeternis cupiit Quem celebrare modis.
Annuit optatis duo per quinquennia Numen;
Sed quid iam plausus, gaudia, spesve iuvant?
En! iacet exsanguis lugubri oclusus in Urna,
Iam nullum tacito reddit ab ore sonum.

Atropos immitis tu cunctos invida tollis!
Subsumus imperio cur sine lege tuo?
Tollis formosum, iustum, linguaque disertum,
Praedae sunt cuncti: Rex, populusque tuae.
Quisquis, qui vasto vitam traducit in orbe,
Cogitur immani falce perire tua.
Tu non horrebas Sanctos, nec stemmate natos
Regum, nec doctos Palladis arte Viros.
Nec iuvenes laetos, nec longa aetate gravatos,
Victima sunt irae gens universa tuae.
Nemo te flendo, nemo placare precando,
Attalicâ nemo conditione potest.
Quanti si cuperes tibi atroci munera ferrent!
Possint ut pavidî sceptra vitare tua.
Non tibi coeca sinis Panchacia thura cremari,
Te iuvat laud aurum, nulla talenta, preces.
Quosvis consternis, semper grassaris in orbe,
Exulat in diro corde quietis amor.
Omnia perrumpis, confundis Sceptra Tyaris,
Non sine ferro aurum, cumque adamante lutum.
En! Meritum clarâque Virum virtute decorum,
Invida de tanto cogis abire Throno!
Non oris candor? non mens in rebus agendis
Optima? iudicium, consiliumque potens?
Non ordo illustris, collo dependula bina
Crux? retinet falcem trux inimica tuam.
Sufficiat vitam tibi iam rupisse, sed ullo
Non poterit virtus clara perire modo.
VURUM equidem cecidit, probitas sed vivet in aevum,
Et nunquam nostrum desinet esse Decus.
Possessas dotes non pini continet urna,
Eius post halitum fama superstes erit.
Ille iacet, virtus fulget, nequit illa iacere,
Ipsa valet nusquam firma subire necem.
Sed parat in celso probitas loca lenis Olympo,
Fertque Viro meritis praemia digna suis.
Immodicus prohibet laudum praeconia moeror,
Haec cedit tumulo promere verba nisi:
„Hic requiesce Decus Patriae et Praenobile Fulcrum,
Pastorum Pastor, sollicitusque Pater.
Corrusci meritis sublato corpore, natis
Virtus, et constans usque manebit Honos.“

